

PORSANGER KOMMUNE
Rådmannen

Det kongelige kommunal- og regionaldepartement
Postboks 8112 dep

0032 OSLO

KOMM. OG REG. DEP
02 MAR 2006
0513280-320
Ark. 661.0
Avd. KO 1 KØ 1 HER

Saksnr.
05/02621

Vår ref./saksbh./
002129/Ruth Persen
tlf.saksb..78 46 04 23

Arkivnr.
103//&13

Deres ref.

Dato.
01.03.2006

**MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRING – INNTEKTSYSTEMETS
UTREDNING – NOU 2005:18 FORDELING, FORENKLING, FORBEDRING -
INNTEKTSSYSTEMET FOR KOMMUNER OG FYLKESKOM**

Porsanger Formannskap behandlet saken på møte den 01.03.2006 hvor det ble fattet slikt vedtak:

Porsanger kommune tiltrer uttalelse fra Karasjok formannskap med følgende tillegg:

- Porsanger kommune er en trekulturell kommune som i praksis gir utslag i behov for en desentralisert skole- og barnehagestruktur. Forslag til nytt inntektssystem ivaretar ikke kommuners behov for en desentralisert skolestruktur men ser derimot ensidig på antall elever i grunnskolen. En endring i kommunens skolestruktur vil redusere kommunens muligheter til å ivareta de ulike kulturer på en tilfredsstillende måte. Porsanger kommune ønsker å opprettholde muligheten til en distriktsprofil innen grunnskolen og barnehagetilbud for å kunne ivareta vår unike kulturbakgrunn og identitet.
- Porsanger kommune ønsker å endre eiendomsskatten til også å gjelde båndlagte områder der den som vedtar båndlegging er ansvarlig for innbetaling av eiendomsskatt til kommunen. I Porsanger kommune vil dette pr. dato omfatte nasjonalpark og skytefelt.

Porsanger kommune ser at det foreslåtte inntektssystemet kan medvirke til at kommuner tvinges til å slå seg sammen. Porsanger kommune ønsker ikke et slikt resultat av et nytt inntektssystem.

Porsanger kommune har i sin uttalelse i forbindelse med kommunestrukturdebatten i 2005 klart gitt uttrykk for at en ikke ønsker en kommunesammenslåing med omliggende kommuner men at en derimot vurderer muligheter for interkommunalt samarbeid med disse. Dette blant annet på bakgrunn av store geografiske arealer samt behovet for å beholde tjenestetilbudets nærhet til innbyggere.

Med vennlig hilsen
PORSANGER KOMMUNE

Ruth Persen
rådmann

Saksbehandler: Jan Terje Nedrejord

Direkte tlf.: 78 46 80 10

L.nr. - Arkiv: 180/06 - 112 X06 &13 - 03/01668

**BORGE-UTVALGETS INNSTILLING "FORDELING, FORENKLING,
FORBEDRING - INNTEKTSSYSTEM FOR KOMMUNER OG
FYLKESKOMMUNER"**

<i>Utvalg</i>	<i>Møtedato</i>	<i>Utvalgssaknr.</i>
FORMANNSKAP	01.02.06	

**MEARRÁDUSEVTTOHUS:
FORSLAG TIL VEDTAK:**

Karasjok formannskap er av den oppfatning at Borgeutvalgets forslag til endring av inntektssystemet vil få alvorlige negative konsekvenser for levekårene og den fremtidige bosettingen i Karasjok og de øvrige kommunene i Nord Norge. Forslaget innebærer at kommunene i Nord-Norge vil tape ca 600 millioner, noe som totalt sett vil virke svært negativt for landsdelen..

Karasjok kommune konstaterer at hensikten med innstillingen er å omfordele inntektene til kommunene, noe som slik forslaget fremstår, vil føre til en sterk nedbygging i de aller fleste av landsdelens kommuner. Inntektstapet vil totalt sett være så stort at det vil få store konsekvenser i negativ retning. Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet slik vi kjenner det i dag, må derfor bestå også i fremtiden.

Karasjok formannskap er av den oppfatning at dagens inntektssystem i store trekk gir muligheter til å endre innretningen slik at en i større grad tar hensyn til de spesielle utfordringene en har i Nord Norge og ikke minst Ávjovárre urfolksregion, som består av de samiske kommunene Karasjok, Kautokeino og Porsanger. Formannskapet vil imidlertid bemerke at en endring av kriteriene de siste årene, ved en omfordeling fra småkommuner til større bykommuner, allerede i stor grad har gått ut over de samiske kommunene. Det nåværende inntektssystemet ivaretar heller ikke det særskilte behovet de samiske kommunene har i forhold til å bevare og utvikle samisk språk og kultur. Gjennom et eget samisk kriterium i inntektssystemet, som fullt ut vil være mulig, ville også denne dimensjonen i større grad kunne ivaretas i fremtiden. Systemet gir også muligheter for en vektning av kriteriene på en slik at måte at de særskilte behovene for en positiv levekårsutvikling i regionen, ivaretas på en bedre måte enn hva tilfellet er i dag.

Formannskapet vil for øvrig begrunne sitt synspunkt med følgende argumentasjon:

- Den generelle økningen i inntektene til kommunene gjennom statsbudsjettet i 2006 var helt nødvendig, fordi det over flere år er bygd opp en ubalanse mellom oppgaver

og finansiering. Det er derfor særlig positivt at denne snuoperasjon skal være en del av en opptrappingsplan for å skape økonomisk balanse i kommunesektoren. De samiske kommunene i indre finnmark har gjennom mange år nå tatt sin del av denne nedjusteringen gjennom tilpasningen i overgangsordninga, endringen av vektingen i de forskjellige kriteriene i inntektssystemet, nedgangen i skjønnskudd og manglende prisjustering av Nord-Norgetilskuddet. Derfor vil Borgeutvalgets forslag virke svært negativt om det blir satt ut i livet.

- Når regjeringen legger opp til å sikre at også små kommuner skal ha mulighet til å opprettholde et høyt nivå på tjenestetilbudet til innbyggerne, er dette positivt. Ikke minst er denne endringen i politikk svært viktig for Nord-Norge. Regjeringen legger til grunn at styrkingen av kommuneøkonomien er en viktig del av regjeringens satsing på distriktene. Borgeutvalgets innstilling vil for de aller fleste kommuner i Finnmark ha en svært negativ virkning.
- Kommunene i Nord-Norge har et betydelig ansvar for å bidra til nærings- og samfunnsutvikling. Det er erkjent at store avstander og spredt befolkning stiller større krav til disse kommunene enn til andre. Av denne grunn er det viktig at kommunene har frihet i økonomien til å bidra med samfunnsutvikling. Karasjok kommune vil peke på at kommunene har et ansvar for å utvikle lokalsamfunnet i tillegg til de mer tradisjonelle oppgavene som lokaldemokrati, forvaltning og tjenesteproduksjon. Svakere økonomi svekker kommunenes evne til å være samfunnsbygger. For Ávjovárre urfolksregion, hvor flertallet av innbyggerne er same, vil reduserte overføringer til kommunene få alvorlige konsekvenser for en videreutvikling av lokalsamfunnene.
- Store avstander og spredt befolkning gjør at offentlige tjenestetilbud er viktige i hverdagen til folk. Verdiskapingen i eksportindustrien er avhengig av et godt offentlig tjenestetilbud med nærhet. Det er utenkelig at man i kommunene i Finnmark skal akseptere å bli satt tilbake til 60-tallet mht offentlige tjenester, noe som er sannsynlig med det store tapet i inntektene som de fleste av kommunene kommer ut med i Borgeutvalgets innstilling. En ytterligere innstramning i kommunenes frie økonomi vil sette mange samfunn i Nord Norge i fare fordi man får en utvikling med nedbygging av offentlige tjenester og store utfordringer for eksportindustriens mht kostnader og kronekurs. Borgeutvalgets innstilling foreslår svært omfattende endringer, for ikke å si dramatiske endringer i rammebetingelsene knyttet til å kunne gi et likeverdig tjenestetilbud til alle innbyggerne i landet.
- Den store distriktpolitikken føres blant annet gjennom kommuneøkonomien, noe som er svært viktig for bosettingen i landets mest naturressursrike område. Derfor er det særdeles viktig at kommunene ikke nå får en ytterligere svekkelse av økonomien. For kommunene i Ávjovárre urfolksregion, er det helt åpenbart at et inntektssystem etter Borgeutvalgets prinsipper, vil få alvorlige konsekvenser, både for levekår, bosetting og ikke minst for utviklingen av samisk språk og kultur.

SAMMENDRAG

Regjeringen oppnevnte i oktober 2003 et utvalg for å gjennomgå og evaluere inntektssystemet for kommunal sektor. Utvalget var ved oppnevningen, med et unntak, sammensatt av personer fra østlandsområdet. Utvalgets forslag innebærer omfattende endringer i

rammefinansieringen, noe som i særlig grad rammer kommunene i Nord Norge, da blant annet nord Norge tilskuddet foreslås tatt bort.

DOKUMENTER I SAKEN:

**S INNTEKTSSYSTEMET STATLIG
OPPNEVNT UTVALG TIL Å UTREDE
INNTEKTSYSTEMET**

I INNTEKTSSYSTEMUTVALGET

**DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT**

**I SAMMENSETNINGEN AV
INNTEKSSYSTEMUTVALGET**

**DET KONGELIGE KOMMUNAL- OG
REGIONALDEP.**

**S BORGE-UTVALGETS INNSTILLING
"FORDELING, FORENKLING,
FORVEDRING -INNTEKTSSYSTEM
NOU 2005:18 www.krd.dep.no**

UTREDNING

Mandatet for Borgeutvalget

Mandatet ber utvalget om bred faglig gjennomgang av hele inntektssystemet. I tillegg ble utvalget i en del av mandatet bedt om å gi synspunkter på regionaltilskuddet, Nord-Norgetilskuddet og forutsetningen om at kommunestruktur er en "frivillig" kostnad i deler av landet.

Mandatet har helt klart på flere områder styrt utvalgets arbeid direkte. Den forrige kommunalministeren hadde et klart uttrykt ønske om endringer i inntektssystemet slik at dette skulle stimulere/tvinge småkommuner til å slå seg sammen.

I diskusjonen som har foregått mens utvalget har arbeidet, har det vært pekt på to momenter som skulle vært sterkere vektlagt i mandatet:

- Kommunesektoren og demokratisk utvikling
- Forutsigbarhet og robusthet for et inntektssystem

Utvalgets sammensetting

Inntektssystemutvalget sitt arbeid har selvfølgelig stor betydning for kommunene i hele landet og dette burde reflekteres i utvalgets sammensetting. Det er derfor interessant at i tillegg til formannen for utvalget fra Trondheim og et medlem bosatt i Hammerfest, har de øvrige 11 medlemmene Oslo, Bærum, Oppegård og

Drammen som bostedskommune. Utvalgets formann, professor Lars-Erik Borge ved NTNU, var også sekretær for det første inntektssystemutvalget, som i 1996 var ledet av professor Jørn Rattsø ved samme institusjon.

Utvalgets geografiske tilhørighet avviker lite fra det som har preget en rekke andre offentlige utvalg som har vært oppnevnt gjennom årene. Det er grunn til å stille spørsmål ved i hvilken utstrekning slike faktorer kan prege innholdet i den politikk som utformes. Karasjok kommune uttalte for øvrig i et vedtak i formannskapet 22.12.03 store betenkeligheter i forhold til sammensetningen av Borgeutvalget, da utvalget ikke hadde representanter i fra distriktene.

Etter en grundig gjennomgang av Borgutvalgets omfangsrike rapport er det også grunn til å stille spørsmål ved forholdet mellom fag og politikk. Hvor langt er det riktig å gå i retning av å la faglig baserte beregninger, som nødvendigvis må bygge på bruk av modeller og faglig skjønn, bestemme over politikken innhold?

Nord-Norge-tilskuddet og regionaltilskuddet – Borge-utvalgets kapittel 15

Ved innføringen av inntektssystemet i 1986 ble skatteutjæmningsordningen videreført i Nord-Norge-tilskuddet.

Begrunnelsen på det tidspunktet var dels at kommunene i Nord-Norge hadde merkostnader knyttet til klimatiske og strukturelle forhold som ikke ble fanget inn av inntektssystemet, dels at heving av inntektsnivået var nødvendig pga det lave utbyggingsnivået etter krigen. (NOU 2005-18 s.475).

Rattsø-utvalget (NOU 1996-1) pekte på tre begrunnelser for opprettholdelse av tilskuddet:

- Levekår
- Nasjonale interesser i naturressursforvaltningen
- Sårbarhet overfor svingninger i privat sektor i landsdelen

I den senere tid (senest St.prp.1 2004-2005) har regjeringens begrunnelse for å opprettholde NN-tilskuddet blitt endret til å gi kommuner og fylkeskommuner i Nord-Norge muligheten til å *ha et bedre kommunalt tjenestetilbud* .. for å opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret. Mandatet til Borge-utvalget var å utrede treffsikkerheten av Nord Norgetilskuddet og regionaltilskuddet i forhold til disse (nye) *regionalpolitiske målsetningene* og å vurdere om de burde inngå i inntektssystemet (s 459).

Utvalget har ut fra dette mandatet vurdert kommuneoverføringer som regionalpolitisk virkemiddel opp mot andre virkemidler. Utvalget konkluderer med at Nord Norgetilskuddet og regionaltilskuddet bør erstattes med et "distriktpolitisk tilskudd" med omfordeling til et utvidet geografisk område, der kriteriene gjenspeiler de indikatorene som inngår i inndelingen i distriktpolitiske virkeområder.

Utvalget foreslår å slå sammen det som anses som regionalpolitisk relaterte tilskudd, dvs. Nord-Norgetilskuddet, Regionaltilskuddet og deler av det ekstraordinære Skjønnstilskuddet, til et nytt *Distriktpolitisk tilskudd*. Dette nye tilskuddet foreslås fordelt med utgangspunkt i det virkeområdet som gjelder for virkemidlene i den "lille" eller "smale" distriktpolitikken.

Dette virkeområdet er delt inn i 4 områder, område A (Finnmark og Nord-Troms), område B (resten av Nord-Norge unntatt Tromsø og Bodø og de høyest prioriterte delene av Sør-Norge), område C (de to bykommunene i Nord-Norge og de nest høyest prioriterte delene av Sør-Norge) og til sist område D, som består av den lavest prioriterte del av virkeområdet i Sør-Norge.

Utvalget foreslår at det nye distriktpolitiske tilskuddet avgrenses til områdene A og B. Videre foreslås det gitt til 17 kommuner fra område C og 2 kommuner fra område D. Dette utvalget av kommuner er gjort ut fra kriterier som utvalget selv har definert, dvs basert på skjønn. For fylkeskommunene foreslås dagens Nord-Norgetilskudd opprettholdt.

Forslagene fra Borge-utvalget blander kortene

Kommunetilskudd skal sikre at det kan tilbys likeverdig tjenestetilbud i hele landet. Distriktpolitiske virkemidler skal stimulere til næringsutvikling i såkalte næringsvake områder eller områder med store behov for omstillinger. Borge-utvalget blander sammen forutsetningene for kommunal tjensteproduksjon med betingelsene for næringsutvikling.

All statlig politikk har regionale konsekvenser og kan dermed oppfattes som regionalpolitikk i en viss forstand. Dette er godt akseptert og forstått. Det er summen av all statlig politikk vi vanligvis omtaler som den brede regionalpolitikken. Den smale regionalpolitikken er den tilleggsinnsatsen som gjøres med sikte på næringsutvikling i distriktene. Distriktpolitikken er en del av den helhetlige regionalpolitikken, og er avgrenset geografisk til de delene av landet som defineres som distriktene.

Omfordeling fra Nord til Sør

For å illustrere omfordelingsvirkningen som ligger i forslagene til Borge-utvalget, kan det være greit å sette opp en tabell. Tabellen under viser endringene for kommunene og fylkene i Nord-Norge.

Tabell: Systemvirkninger for kommunene og fylkeskommunene i Nord-Norge

	Innb. Pr 1.1.2004	Systemendring virkning pr innbygger i kroner	Samlet endring i hele tusen
Kommunene i Nordland	237 057	54	12 755
Kommunene i Troms	152 628	-1 420	-216 675
Kommunene i Finnmark	73 210	-694	-50 825
Kommunene i Nord-Norge	462 895	-550	-254 746
Nordland fylkekommune	237 057	-878	-208 136
Troms fylkekommune	152 628	-438	-66 851
Finnmark fylkekommune	73 210	-576	-42 169
Fylkene i Nord-Norge	462 895	-685	-317 156
Kommunene og fylkene i Nord-Norge	462 895	1236	-571 902

Tabellen viser at kommunene og fylkeskommunene i Nord-Norge vil tape ca 572 millioner kroner i inntekter dersom forslagene til Borgeutvalget blir tatt til følge. For finnmarkskommunene, eks. fylkeskommunen, beløper tapet seg til vel 50 mill. kr. Slik systemet er utformet er det lagt inn en overgangsordning slik at ingen

enkeltkommune skal tape mer enn 400 kroner pr innbygger pr år. For fylkeskommunene er beløpet satt til 100 kroner pr innbygger pr år.

Dette er dramatiske endringer i rammebetingelsene knyttet til å kunne gi et likeverdig tjenestetilbud til alle innbyggerne i landsdelen.

Først og fremst er disse endringene et resultat av at Borgeutvalget foreslår å "øke treffsikkerheten i regional- og distriktpolitikken" Dette gjør utvalget ved å slå sammen Regionaltilskuddet (dvs små- kommune tilskuddet), Nord-Norge tilskuddet og de delene av det nåværende skjønnstilskuddet som er begrunnet ut fra særlige distriktpolitiske hensyn. Midlene som på denne måten frigjøres legges i en ny pott som kalles "Det nye distriktpolitiske tilskuddet".

Dette nye distriktpolitiske tilskuddet fordeles etter kriterier for det distriktpolitiske virkeområde for bedriftsrettet næringsstøtte. Resultatet blir et helt annet fordelingsmønster for disse midlene enn det et eget småkommunetilskudd og et eget Nord-Norge tilskudd gir.

I realiteten fjernes Regionaltilskuddet som småkommunetilskudd, slik at små kommuner med under 2000 innbygger over hele landet taper på denne omleggingen.

Særlig kommunene i Finnmark og Troms vil bli de store taperne dersom disse endringene blir gjennomført..

Som nevnt var Nord-Norge tilskuddet bl.a. ment å skulle kompensere for merkostnader knyttet til klimatiske og strukturelle forhold som ikke fanges opp gjennom utgiftsutjevningen. At disse tilskuddene nå skal redefineres og redistribueres slik utvalget foreslår, mangler en faglig begrunnelse.

Norat NIBRs rapport om kommunale tjenester i Finnmark, viser til at Nord-Norge tilskuddet og regionaltilskuddselementene i analysekommunene i Finnmark bl.a har medgått til å kompensere for driftsulemper som ikke fanges opp av den øvrige utgiftsutjevningssystemet. Som eksempler nevnes her terskeltjenester i underoptimale opptaksområder.

De strukturelle utfordringene i Nord-Norge er ikke ett med mange omstendigheter som faller sammen i tid og som preger hele landsdelen. Dette gjør at det fortsatt er behov for å videreføre Nord-Norge- tilskuddet som et eget kommunetilskudd.

I det svenske inntektssystemet som nylig er revidert er et viktig hovedmoment for utjevning av kostnader "Forskjeller i geografiske forutsetninger", herunder næringsgeografi og spredtbygghet. Her vektlegges bl.:

- Gater og veier
- Oppvarming
- Byggekostnader
- Administrasjon og redningstjeneste med mer i spredtbygde strøk

Regjeringsplattformen for den nye regjeringen har definert nordområdene som Norges strategiske hovedinteresse og vil styrke nordområdearbeidet gjennom organisatoriske endringer og politiske vektlegging. Dette er senere konkretisert til også å legge til rette for bosetting og næringsutvikling i hele regionen, og er også helt nødvendig da det framvoksende internasjonale samarbeidet med tilknytning til Barents-havet tilsier en konsolidering av bosetningen i nord. Med de forslagene til omlegginger slik Borge-utvalget foreslår kan dette vanskelig la seg gjennomføre.

Byer og distrikter må ses under ett

Regionalpolitikk innebærer en helhetlig tilnærming, der byer og distrikter blir sett under ett.

De nordnorske vekstsentrene, Tromsø og Bodø, vil i særlig grad berøres av forslagene til Borge-utvalget. Både Tromsø og Bodø er store i geografisk utstrekning. Underoptimale opptaksområder gjelde for deler av tjenesteproduksjonen også for distriktene i disse kommunene. Det er imidlertid viktigere at Tromsø og Bodø betydning for sine omgivelser vektlegges. Politikken må bygge på en målstruktur for hele Nord-Norge som et sammenhengende geografisk område. I dette bildet er også en drøfting av indikatorer for folketetthet på regionnivå i EUs strukturprogram interessant. NUTS II-regioner (landsdeler) regnes som områder med ekstra lav befolkningstetthet. Definisjon er områder med mindre enn 8 personer per km². Innenfor en slik avgrensning vil hele Nord-Norge og Nord-Trøndelag "med byene inntakt" være med. Det bør forventes at dette gjøres til gjenstand for en grundig politisk gjennomgang og behandling av de kompetente myndigheter.

Regionaltilskuddet

Regionaltilskuddselementet ble innført som kompensasjon etter at basistilskuddet (fastleddet i utgiftsutjamningen) ble sterkt redusert som følge av at Rattsø-utvalget hadde konkludert med at småkommuner hadde blitt overkompensert i utjevningen.

I departementets mandat vises det til at i dagens inntektssystem betraktes kommunestørrelse som en "ufrivillig" kostnad, dvs. som en kostnad som tas som gitt. Systemet kompenserer derfor for smådriftsulemper, også i tilfeller der det var mulig å etablere en mer hensiktsmessig kommunestruktur. Utvalget blir bedt om å utrede en utforming av fordelingsmekanismene som i større grad kan tvinge fram "frivillige" kommunesammenslutninger.

På bakgrunn av at det overordnede målet med overføringene gjennom inntektssystemet, skal være å sikre et likeverdig tjenestetilbud til innbyggerne i alle deler av landet, skulle en tro at det ville være naturlig at ethvert utvalg som skulle se på dette måtte legge til grunn den kommunestrukturen vi faktisk har. Det kan være forskjellige meninger om hvilken kommunestruktur som er ønskelig, men dette spørsmålet må behandles utenfor inntektssystemet.

Legges det inn en forutsetning om at kommunestruktur er en "frivillig" kostnad i deler av landet, vil dette ikke være i samsvar med det overordnede målet om å sikre et likeverdig tjenestetilbud

Å tvinge fram kommunesammenslutninger gjennom å redusere finansieringen av kommunale tjenester, som skole og omsorg i disse kommunene, må sies å være en betenkelig vei å gå.

Smådriftsulemper

I 1996 mente Rattsø-utvalget at det ikke kunne påvises at kostnadene per innbygger innen hjemmetjenester og institusjonsomsorg i kommuner med spredt bosetting og drift i liten skala var høyere enn gjennomsnittlig. Utgiftene innenfor pleie og omsorg var altså ikke ansett å være spesielt høye i mindre kommuner med små institusjoner og med store interne avstander. Etter at vi fikk KOSTRA fra 2001 er dette nå analysert og konklusjonen på analysene er at det nå er spredtbygdeffekter i pleie og omsorgssektoren.

Revisjon av kostnadsnøklene

I motsetning til de beregninger som lå til grunn for de av kostnadsnøklene som ble utformet i 1996, har dette utvalget funnet ut at kommunestørrelse og bosettingsmønster har en systematisk effekt på kommunenes ressursbruk innen pleie- og omsorgssektoren:

"Analyser av enhetskostnader viser at små kommuner har kostnadsulemper i institusjonsomsorgen knyttet til manglende utnyttelse av stordriftsfordeler, og at kommuner med spredt bosetting har kostnadsulemper innen hjemmetjenesten knyttet til lange reiseavstander. I tillegg har små kommuner en høyere andel brukere i institusjon enn andre kommuner" (avsn. 2.9.5)

Landsdelsutvalget, i samarbeid med KS styrene i Nord-Trøndelag, Nordland, Troms og Finnmark har fått gjennomført et eget arbeid: "Moenutvalget" ledet av professor Knut Ingar Westeren.

I denne rapporten påpekes det at forslagene til revideringen av kostnadsnøklene som ligger til grunn for inntektssystemet bør vurderes på nytt.

Her
utvalget